

[Handelsministeren.]

kunne sikre landets forsyninger udefra. Man må jo i den henseende huske på, at tankskibene sejler det meste af deres tid. De kan omdirigeres, de kan omdirigeres bl. a. efter henstilling fra OECDs oliekomité. Man kan og vil sandsynligvis nægte allokationer til lande, som ikke har indført rationeringer, såfremt valget står mellem at sejle olien, råolien eller færdigvarerne, til lande, som har indført rationering i en almindelig international krisesituation, og lande, der ikke har. I den henseende skal jeg oplyse, at så vidt det er handelsministeriet bekendt, er Irland det eneste land, der endnu ikke har nogen sådan lovgivning, og jeg kan yderligere oplyse, at man flere gange har forhørt sig fra OECD om, hvordan det går med Danmarks beredskab i en sådan situation, fordi man i fjor havde føling med alle landene her i Europa fra OECDs oliekomité.

Lad mig nævne som en yderligere oplysning for folketinget, at England, som jo i fjor var i nøjagtig samme situation som Danmark, påtænkte en rationering af olieprodukter. Nu ligger det således, at med de raffinaderier, vi efterhånden har fået, er forsyningen af færdigprodukter inden for området ca. 50-50, vi får ca. halvdelen udefra og halvdelen fra de danske raffinaderier, som så naturligvis skal have tilført råolie. Af de 50 pct., vi får udefra, får vi atter langt størstedelen fra England. Det ville naturligvis være utåleligt for England og dets forsyningsituation at skulle indføre egen rationering for dets erhvervsliv og transportmidler og samtidig levere de færdige olieprodukter ud af landet fra engelske raffinaderier til et land, der ikke havde ment det nødvendigt at indføre den rationering, som England havde pålagt sine egne borgere.

Jeg skal med hensyn til de enkelte ordføreres bemærkninger først sige, at jeg takker fru Lis Groes for bemærkningerne om bemyndigelsen. Jeg kan dog ikke her tale på de enkelte regeringspartiers vegne, men jeg kan bekræfte, at der var overvejelser i gang i det konservative folkeparti omkring lovforslaget allerede i sidste samling. Jeg kan yderligere oplyse, at den modstand, der rejstes, ikke var af principiel natur, men havde en ganske speciel grund, idet den nuværende justitsminister følte betænkeligheder ved, at man skulle gå vejen over en

bemyndigelseslov, og overvejede, om man skulle foretrække at gå vejen over en midlertidig lov udstedt af kongen på basis af vistnok grundlovens § 23. Efter at justitsministeren har gjort sig bekendt med, skal vi sige sagens substans, har han frafaldet dette synspunkt og havde frafaldet det, således at der ville være blevet givet tilsagn fra det konservative folkepartis side.

Jeg takker hr. Hans Kjær for hans bemærkninger, specielt for bemærkningerne omkring § 1, stk. 2, som også andre ordførere har været inde på, nemlig om valutaudvalgets efterfølgende godkendelse. Jeg læser i grunden også loven på den måde, at hvis handelsministeren udnytter bemyndigelsen, skal han forelægge den for valutaudvalget, og handelsministeren må jo så håbe på, hvis vi går efter lovforslagets tekst, at også valutaudvalget har fundet situationen så truende, at det kan godkende handelsministerens skridt. Nu vil jeg sige, at udnyttelsen af § 1, stk. 2, altså at ministeren handlede uden om valutaudvalget, vistnok måtte forudsætte en situation, der så tydeligt manede til indgreb af øjeblikkelig natur, at det var evident, at der måtte gribes ind også fra valutaudvalget. Jeg henviser i den henseende til, hvad jeg meddelte om sejladsen med olie, som jo kan omdirigeres; der kan opstå meget øjeblikkelige situationer på dette område.

Hr. Hans Kjær mener også, at jeg bør drøfte påtænkte foranstaltninger med valutaudvalget. Det vil jeg meget gerne gøre, for i det øjeblik dette lovforslag er vedtaget, ville jeg finde det højst naturligt, om jeg i en drøftelse med valutaudvalget gav det nærmere oplysninger om, hvad handelsministeriet i givet fald har påtænkt at gøre. Og man kan jo samtidig drøfte de forskellige former for tænkte krisesituationer, der kan indtræffe, med valutaudvalget.

Med hensyn til spørgsmålet om behandling i valutaudvalget eller i udvalget for civilt beredskab vil jeg gerne her oplyse, at folketingsudvalget for civilt beredskab er et udvalg på 11 medlemmer, som er nedsat i medfør af loven af 1959 om det civile beredskab, og at denne lov tager direkte sigte på planlægning af det civile beredskab med en krigssituation for øje. Folketingsudvalget skal følge dette planlægningsarbejde og modtager hvert år en rapport herom. Valuta-